

РЕШЕНИЕ

№ 145

гр. Благоевград, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на първи април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Мария Г. Исидорова
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело
№ 20241210200298 по описа за 2024 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано по жалба на И. Ж. М., с ЕГН *****, с адрес гр. Б*****, ул. "В*****, подадена чрез адв.А. В. със съдебен адрес гр.Б*****, ул."Т***** против Наказателно постановление № 24-1899-000061 от 14.02.2024 година на ВПД Началника на 01 РУ Благоевград при ОДМВР Благоевград, с което за административно нарушение по чл. 119, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева, за административно нарушение на чл.139, ал.2, т.1 от ЗДвП, на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв, за административно нарушение на чл.139, ал.2, т.2 от ЗДвП, на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв., за административно нарушение на чл.139, ал.2, т.3 от ЗДвП, на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв., за административно нарушение на чл.139, ал.2, т.4 от ЗДвП, на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв и на основание Наредба № Из-2539/17.12.2012 г. на МВР са отнети 10 контролни точки.

С жалбата се иска от съда да постанови съдебен акт, с който да отмени обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно. Оспорва се фактическата обстановка, твърди се че не са извършени посочените нарушения. Излагат се твърдения за допуснати процесуални нарушения, изразяващи се в неясно описание на твърдените деяния, както и несъобразяване с разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателя не се явява, представлява се от редовно упълномощен защитник, който поддържа жалбата и моли НП да бъде отменено, като незаконосъобразно, по същество излага доводи за процесуални нарушения и недоказаност на сочените

нарушения. Искане се отмяна на атакуваното НП, претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

Административнонаказващият орган, редовно и своевременно призован, не изпраща представител и не ангажира становище по същество на делото. В придружително писмо, с което е изпратена преписката се прави възражение за прекомерност на разноски.

Районна прокуратура гр. Благоевград редовно призована не изпраща представител, не излага становище по същество.

Районният съд, след като съобрази доводите на страните, събрания по делото доказателствен материал и закона, установи следното:

На 06.02.2014 година около 10. 27 часа актосъставителят М., съвместно със св. С. били на работа, като се намирали на бул. "Джеймс Баучер ", като били позиционирал патрулния автомобил близост до спирката на градския транспорт. По същото време свидетелите забелязали лек автомобил "П*****" с рег. № *****, който се движил по ул. "Даме Груев " с посока от ул. "Крушево" към бул. "Джеймс Баучер ", като на кръстовището, образувано от ул. "Даме Груев " и бул."Джеймс Баучер", водачът предприел маневра на дясно, като полицейските служители забелязали, че същия водач не пропуснал пешеходец, който минавал на пешеходната пътека от ляво на дясно. Свидетелите сприл автомобила и извършили проверка на водача, при което установили, че това е жалбоподателя. В хода на проверката същите установили още, че автомобила не е оборудван със светлоотразителен триъгълник, пожарогасител, аптечка и светлоотразителна жилетка. При така направените констатации св. М. в присъствието на св. С. съставил на М. акт за установяване на административно нарушение № 371261, като установеното било квалифицирано, като нарушения на чл.119, ал.1 от ЗДвП и чл.139, ал.2, т.1, т.2, т.3 и т.4 от ЗДвП. Актът е съставен на място на проверката в присъствие на жалбоподателя, който го подписал без възражения, такива не постъпили и в законоустановения срок.

Въз основа на съставения акт на 14.02.2024 година ВПД Началника на 01 РУ Благоевград при ОДМВР Благоевград е издал атакуваното Наказателно постановление № 24-1899-000061, с което за административно нарушение по чл. 119, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева, за административно нарушение на чл.139, ал.2, т.1 от ЗДвП, на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв, за административно нарушение на чл.139, ал.2, т.2 от ЗДвП, на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв., за административно нарушение на чл.139, ал.2, т.3 от ЗДвП, на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв., за административно нарушение на чл.139, ал.2, т.4 от ЗДвП, на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв и на основание Наредба № Из-2539/17.12.2012 г. на МВР са отнети 10 контролни точки.. Наказателното постановление е получено лично от жалбоподателя на 16.02.2024 година, като в законоустановения срок срещу него е

депозирана разглежданата в настоящото производство жалба.

Посочените в акта за нарушение фактически констатации се потвърждават с разпита на свидетелите – актосъставителят М. и свидетелят по акта С., като и двамата са категорични, че са видели, че жалбоподателя е че не е пропуснала пешеходец на пешеходна пътека, както и не е имал необходимото оборудване на автомобила. От показанията на тези свидетели се установяват обстоятелства, свързани с извършената проверка и установеното в хода на същата, както и процедурата по съставяне на АУАН.

По делото е приложена справка за нарушител/водач, от която е видно, че жалбоподателката е санкционирана за нарушения по ЗДвП.

По искане на защитата е допуснат и разпитан св.У., който при разпита си твърди, че на пешеходната пътека не е имало пешеходец и видял жалбоподателя. Съдът не кредитира тези показания, доколкото същите противоречат на събрания доказателствен материал, а и са вътрешно противоречиви, доколкото този свидетел веднъж заявява, че не е имало пешеходец, а в същото време твърди, че М. е изчакал да преминат пешеходците. Ето защо съдът прие, че чрез показанията си същия цели защита на жалбоподателя, доколкото и същите са в приятелски отношения.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на показанията на разпитаните по делото полицейски служители, които са безпротиворечиви, относно подлежащите на доказване факти, и се подкрепят от останалия доказателствен материал, поради което съдът кредитира същите. Не се установяват твърдените противоречия в показанията им, сочени от защитата. За всички съществени факти по извършената проверка и направените при нея констатации относно дата, мястото и обстоятелствата, свидетелите дават еднопосочни показания, отличаващи се с житейска убедителност, същите пресъздават пряко възприети от тях обстоятелства, като същевременно соченото от тях се подкрепя от приложените по делото писмените доказателства. Установената фактическа обстановка се потвърждава и от приложенията към административнонаказателната преписка и приети по делото писмени доказателства. При формиране на изводите си съдът съобрази, че редовно съставеният АУАН, съгласно [чл. 189, ал. 2 от ЗДвП](#) се ползва с доказателствена сила до доказване на противното.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежно лице в установения 14-дневен срок от връчване на Наказателното постановление, поради което е допустима, разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Атакуваното НП е издадено в съответствие с императивно установената за това процедура и от компетентен орган. Както в акта, така и в НП е отразено, че административнонаказателното производство е започнало със съставянето на акт за установяване на административно нарушение. В АУАН и в НП подробно, точно и ясно са посочени всички индивидуализиращи нарушителя и нарушенията елементи. Наличието на тези елементи са достатъчни, за да се приемат за спазени строго формалните изисквания

на [чл. 42, ал. 1, т. 6 от ЗАНН](#) и [чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗАНН](#), При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на [чл. 42](#) и [чл. 57 от ЗАНН](#), съгласно които, за да бъде редовен актът за установяване на административно нарушение и НП трябва да включват в съдържанието си всички кумулативно посочени реквизити. В конкретния случай АУАН е съставен от св. М., който дава пълно описание на нарушенията и обстоятелствата, при които същите са извършени. В тази насока са и показанията на свидетеля С.. Чрез изпълнение на изискванията на [чл. 42 от ЗАНН](#) органът издал АУАН постига пълна индивидуализация на нарушението и нарушителя, без да ограничава правото на защита на жалбоподателя. Издадения в съответствие с процесуалните норми акт е редовен и като такъв се явява правно основание за издаване на НП. Съдът счита, че не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството, поради което неоснователно се явява възражението в тази насока. При съставянето на АУАН нарушенията са описано с всички съставомерни признаци, като са посочени времето, мястото и обстоятелствата, при които са извършени. Съответна на фактическото описание на нарушението е и посочената в АУАН и НП правна квалификация за всяко от тях. Предвид изложеното настоящия състав намира, че не са налице формални предпоставки за отмяна на атакуваното наказателно постановление, а посочените от жалбоподателя не са такива, които да са довели до ограничаване на правото на защита.

Изложените аргументи за липса на ясно описание на нарушенията не могат да бъдат споделени. Това е така, тъй като, както в АУАН, така и в НП е описано, кога, къде и по какъв начин е установен жалбоподателя и в какво се изразява неправомерното и поведение. Досежно нарушението по [чл. 119 от ЗДвП](#) посочването, че не е пропуснала пресичащи пешеходния не води до неяснота на вмененото на жалбоподателя "административно обвинение", доколкото ясно е посочено и в АУАН, и в НП, че е имало пешеходци, които са пресичали по пешеходната пътека..

Неоснователно е и твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя, че по отношение нарушението на чл.139, ал.2, т.4 от ЗДвП, е допуснато противоречие между АУАН и НП, изразяващо се в различно посочване на дължимото оборудване. Действително в АУАН е посочено обезопасителна, което обаче не може да бъде тълкувано, като съществено процесуално нарушение начина на възпроизвеждане на нарушената материална норма от актосъставителя не води до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, доколкото ясно е описано, че се касае за жилетка, която трябва да има в автомобила. Не се установява и твърдяната липса на индивидуализация на нарушителя. В Наказателното постановление жалбоподателят е индивидуализира с три имена и ЕГН, а относно посочването в АУАН само на две имена съдът намира, че не може да бъде прието не са изпълнение изискванията на чл.42 от ЗАНН, доколкото същия е инициализиран с ЕГН. Същите са изводите на съда и по отношение наведеното възражение, че наказателното

постановление било издадено 14 дни след съставяне в АУАН. Това обстоятелство не може да бъде възприето като съществено процесуално нарушение, доколкото наказващия орган преди да се е произнес по АУАН е изчакал срока за депозиране на възражения, като такива не са постъпили. Ето защо с даденото описание според настоящия съдебен състав става ясно за нарушителят въз основа на какви факти е прието, че са осъществени сочените в АУАН и НП административни нарушения, поради което и съдът счита че са изпълнени законовите изисквания на [чл. 42 от ЗАНН](#) по отношение на съставения АУАН и на [чл. 57 от ЗАНН](#) по отношение на издаденото НП и не е нарушено правото на защита на жалбоподателя. Съставеният акт за установяване на нарушението е връчен надлежно на М. и същия е бил наясно в какво именно нарушение е обвинен и въз основа на какви доказателства, обстоятелството. На същия е разяснена възможността да депозира писмени възражения в седмодневен срок, но той не се е възползвал от това си право, поради което същият е бил наясно за какво е привлечен към отговорност, това се установява и от депозирането на жалба срещу процесното НП, което обуславя извода за реализирано и упражнено право на защита в пълен обем от страна на жалбоподателя.

Гореизложеното налага извода, че при издаване на НП санкционния орган е съобразил визираните разпоредби, като е посочил възприетата фактическа обстановка и законовите разпоредби, които са нарушени, поради което и не са налице предпоставки за отмяна на процесното НП на процесуално основание.

От материално правна страна съдът намира следното:

По отношение нарушението по чл. 119, ал. 1 от ЗДвП

Съгласно разпоредбата на [чл. 119, ал. 1 от ЗДвП](#), при приближаване към пешеходна пътека водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващи по нея пешеходци, като намали скоростта или спре. Санкционната норма на [чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП](#) гласи, че се наказва с "Глоба" в размер на 100 лева водача, който не осигури предимство, когато преминава през пешеходна пътека. В случая се установи по безспорен и категоричен начин, че жалбоподателя, управлявайки процесния автомобил не е спазил това си задължение и не е пропуснал преминаващ пешеходец по пешеходната пътека на посоченото в акта и наказателното постановление място и време. Именно с това си бездействие жалбоподателят е осъществила състава на разглежданото административно нарушение по [чл. 119, ал. 1 от ЗДвП](#) от обективна страна. Разпитаните в хода на производството свидетели са категорични, относно поведението на М. непосредствено преди спирането му от контролните органи, същите чрез показанията си установяват, че не е пропуснал, респ. е отнел предимството на пресичащия пътното платно пешеходец. В случая основният факт, обуславящ осъществяването на процесното нарушение съдът приема за установен по безспорен и категоричен начин. Установи се и местонахождението на процесната пешеходна пътека, както е описано и в НП. В случая няма спор и че същата е обозначена и със съответната маркировка. Ето защо според настоящия състав в случая събраните по делото доказателства установяват по безспорен начин, че жалбоподателят е извършил процесното нарушение от обективна страна, а

възраженията в обратна насока са неоснователни.

Съдът приема административното нарушение по [чл. 119, ал. 1 от ЗДвП](#) за виновно осъществено, тъй като М. е правоспособен водач на МПС и като такъв е съзнавал, че с действията си нарушава императивно установени и вменени му със закон задължения, предвиждал е общественоопасните последици от тези си действия и е искал тяхното настъпване.

След като административно наказващият орган правилно е квалифицирал нарушението по [чл. 119, ал. 1 от ЗДвП](#) и при преценката си с оглед налагане на административните наказания е съобразил приложимите в случая правни норми, правилно на основание [чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП](#) е наложил административно наказание "Глоба" в размер на 100 лева, което е и единствената императивно установена алтернатива на законодателя за това нарушение. Именно императивния характер на вида и размера на така наложеното административно наказание, изключват преценка на [чл. 27 от ЗАНН](#).

Така наложеното наказание в императивно установен размер, съдът намира за съобразени със закона, тежестта на констатираното нарушение и адекватно на извършеното, като именно наказание в този размер ще осъществи целите си по [чл. 12 от ЗАНН](#).

По отношение административните нарушения по чл. 139, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗДвП.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана и за четири нарушения, съответно по [чл. 139, ал. 2, т. 1, 2, 3 и 4 от ЗДвП](#). Съгласно посочената разпоредба, движещите се по пътя три- и четириколесни моторни превозни средства се оборудват и с обезопасителен триъгълник (т. 1); аптечка (т. 2); пожарогасител (т. 3) и светлоотразителна жилетка (т. 4). От събраният доказателствен материал по делото по категоричен и безспорен начин се установи, че към момента на проверката на 06.02.2024 г., жалбоподателят е управлявал процесното МПС, което не е било оборудвано с изискваните се по чл. 139, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗДвП, съответно обезопасителен триъгълник; аптечка; пожарогасител и светлоотразителна жилетка, с което е осъществил от обективна страна и чрез бездействие вменените му четири отделни административни нарушения. Съдът приема нарушенията за доказано по безспорен и категоричен начин. В тази насока са показанията на свидетелите по акта, които са очевидци и именно те са установили липсата на посоченото оборудване при извършена проверка на автомобила на жалбоподателя. Посоченото се установява и от отразеното в АУАН, който съгласно разпоредбата на [чл. 189, ал. 2 от ЗДвП](#) има доказателствена сила до доказване на противното. В случая не бяха ангажирани доказателства, формиращи изводи в обратна насока.

Четири идентични административни нарушения, съответно по [чл. 139, ал. 2, т. 1, 2, т. 3 и т. 4 от ЗДвП](#) са виновно осъществено от субективна страна, тъй като М. е правоспособен водач на МПС и като такъв е съзнавал, че с действията си нарушава императивно установени и вменени му със закон задължения, предвиждал е общественоопасните последици от тези си действия и е искал тяхното настъпване. Без значение за този извод е

дали автомобила е собственост на жалбоподателя, доколкото за всеки водач е вменено задължение преди да ползва автомобила да провери неговата изправност и съобразяване изискванията на ЗДвП, още повече в случая съобразно справка /л.24/ автомобила е собственост на жалбоподателя.

След като правилно е квалифицирал процесните четири нарушения, като такива по [чл. 139, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗДвП](#) и при преценката си с оглед налагане на административното наказание правилно на основание [чл. 185 от ЗДвП](#) е наложил на жалбоподателя, съответно четири наказания "Глоба" в законоустановения размер от по 20 /двадесет/ лева за всяко едно от нарушенията. Същите са в императивно установен размер от законодателя за такива административни нарушения, съобразени са с разпоредбата на [чл. 27 от ЗАНН](#), като именно тези наказания законодателя е приел, че ще осъществят целите на наказанието, предвидени в [чл. 12 от ЗАНН](#).

За пълнота следва да се посочи, че в случая не следва да бъде обсъждано приложението на [чл. 28 от ЗАНН](#), доколкото според разпоредбата на [чл. 189з от ЗДвП](#), за нарушенията по ЗДвП не се прилагат [чл. 28](#) и [58 г от ЗАНН](#).

Предвид изложеното съдът прие, че извършването на петте нарушения, за които са наложени наказания с процесното наказателно постановление, както и участието на жалбоподателката се установиха по безспорен начин. Доказателства, формиращи различни от направените изводи не се ангажираха по делото, като това се потвърждава и от самият акта за установяване на административно нарушение, който предвид разпоредбата на [чл. 189, ал. 2 от ЗДвП](#) има доказателствена сила до доказване на противното, като същата не се обори от събраните доказателства.

Правилно е съобразена и приложена Наредба № Из-2539 за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, за които се отнемат, според която на М. са отнети 10 контролни точки.

След като не констатира нарушения в производството по ангажиране на отговорност и прие вменените нарушения за доказани от обективна и субективна страна съдът намира, че наказателното постановление следва да бъде потвърдено изцяло.

Предвид изхода на делото искането за присъждане на разноски се явява неоснователно

Така мотивиран и на основание [чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН](#), съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Наказателно постановление № 24-1899-000061 от 14.02.2024 година на ВПД Началника на 01 РУ Благоевград при ОДМВР Благоевград, с което на И. Ж. М., с ЕГН *****, с адрес гр. Б*****, ул. "В***** за административно нарушение по [чл. 119, ал. 1 от ЗДвП](#) на основание [чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП](#) е наложено

административно наказание глоба в размер на 100 лева, за административно нарушение на чл.139, ал.2, т.1 от ЗДвП, на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв, за административно нарушение на чл.139, ал.2, т.2 от ЗДвП, на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв., за административно нарушение на чл.139, ал.2, т.3 от ЗДвП, на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв., за административно нарушение на чл.139, ал.2, т.4 от ЗДвП, на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв и на основание Наредба № Из-2539/17.12.2012 г. на МВР са отнети 10 контролни точки.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение като неоснователно

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд Благоевград, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____